

De excursie van de voorjaarsbijeenkomst van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging

De excursie had plaats in Drente in de boswachterijen Grollo, Schoonlo en Odoorn. De leiding van deze excursie berustte bij de houtvester van Assen ir. A. C. A. Kuhn. Het onderwerp dat behandeld werd was rechtstreeks voortgekomen uit de stormen van eind 1972 en voorjaar 1973, waarbij een grote schade werd toegebracht aan oudere bossen van naaldhoutsoorten. Deze bossen die vaak in zeer grote oppervlakten van een leeftijd waren aangelegd en die nu ook over grote oppervlakten tegelijk omgewaaid zijn, confronteren de beheerders met een hernieuwde grootschalige cultuuraanleg.

Het was bijzonder interessant om te zien hoe in zeer korte tijd, met behulp van de grote oogstmachines die bij de vorige excursie gedemonstreerd waren, de uitgebreide stormvlakten geruimd waren. Als kale terreinen met nog hier en daar wat houtstapels gaven zij nu het beeld weer, waarmee de ontginners van het begin van deze eeuw zo vertrouwd waren. Slechts de bosranden aan de horizon en het ontbreken van een heidevegetatie maakten dat dit beeld niet helemaal compleet was.

Nu dus de dichte bebossing van deze boswachterijen onderbroken is, realiseert men zich plotseling dat er wellicht nieuwe mogelijkheden aanwezig zijn om het landschap wat meer diversiteit te verlenen. Van de zijde van de natuurbescherming en speciaal die van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer, werd er bij de directie van het Staatsbosbeheer op aangedrongen, om de mogelijkheden te bekijken om tot een meer geschakeerde natuurlijke rijkdom van het landschap te komen bij de herinrichting van deze stormvlakten.

Vooral werd erop gewezen dat het in ere herstellen van de heidevegetatie rondom de reeds bestaande veenplassen, niet alleen daardoor meer diversiteit zou opleveren in de natuurlijke rijkdom van flora en fauna, maar bovendien een landschapselement zou toevoegen dat verloren gegaan was bij de ontginning. Dit element is de grote open heidevlakte. Ook werd aangedrongen op aanleg van loofhoutsingels en zelfs op spontane bosvorming als natuurverrijkende maatregelen.

Een aantal sprekers belichtte deze mogelijkheden en wel drs. D. Kruizinga, ir. C. P. van Goor en ir. A. C. A. Kuhn, respectievelijk uit de gezichts-

punten van natuurbeheer, houtteelt en beheersvoering.

Een grondige voorstudie van dit onderwerp was reeds eerder gemaakt. Als resultaat daarvan werden in het terrein op verschillende plaatsen kaarten getoond die de discussiepunten illustreerden.

Veel twijfel werd geuit aan de mogelijkheden van schapenbeweiding zonder herder in deze nieuw in te richten heidegebieden, vooral met betrekking tot de vegetatieontwikkeling.

Tenslotte rondde professor Hellinga de discussie af in een slotbeschouwing, waarbij hij in het kort alle gezichtspunten de revue liet passeren. Aan het eind gaf hij zijn eigen mening zeer beknopt en kernachtig ten beste. "Gronden die de beste boniteit bosgronden in Nederland."

bestemmen, gezien de zeldzaamheid van dergelijke bos kunnen opleveren dient men daarvoor te blijven

Ten afscheid werd aan houtvester Kuhn een geitje aangeboden, met de wens dat hij dit zou gebruiken om aan de diversiteit van de te gebruiken warmbloedige zoogdieren in de natuur, van de aanvang af tegemoet te komen.

Het onderwerp in zijn geheel zal op de studiekringdag van najaar 1974 opnieuw aan de orde gesteld worden. Verwezen mag worden naar de verslaglegging van deze bijeenkomst, waarop dezerzijds niet vooruitgelopen zal worden.

J. F. Woltersson

Houtvester Kuhn ontvangt een geitje als begin van een nieuw natuurmonument.

Foto: Woltersson.